

■ ■ ■ *A könyv lehetséges hasznáról és használatáról* ■ ■ ■

Ez az írás nem megkérdőjelezhetetlen és messze nem univerzális módszertant kínál. Nem érdemes (nem szabad!) az első feladattól az utolsóig betű szerint végigiskolázni a gyakorlatokon. A leírás sorrendje inkább tematikus, s ha sugall is valamiféle időrendet, nemegyszer a nehezebb, bonyolultabb játék korábban szerepel, míg a kezdőknek való később. Improvizációs formákat ismertet, nem ír le bemelegítő, koncentrációs, önismereti, csoportépítő stb. játékokat. Ez a játékkincs nélkülözhetetlen ahhoz, hogy megformálódjon az a bizalommal teli közösségi légkör, amelyben rá lehet fordulni az improvizációkra. Tehát a korábban megjelent játékgyűjteményekkel együtt érdemes kiadványunkat használni. Továbbá nem szól az improvizációból születő előadás készítésének útjáról. Pedig az etűdjáték, az életjáték az amatőr színjáték meghatározó jelentőségű színházi műfaja méltán felértékelődött az utóbbi időben a hivatásos társulatoknál is, olyan megkerülhetetlen alkotóközösségeknél, mint amilyen a Krétakör, Bodó Viktor csapatai vagy a szabadkai Kosztolányi Dezső Színház. Végül: ez az írás nem járja körül az improvizáció elméletét és történetét. Mi tehát ez a könyv?

Részben improvizációs formák, feladatok gyűjteménye, amikből bátran lehet meríteni, adaptálni, variálni stb. Másrészt gyakorlati tapasztalatokból fakadó gondolatok, útmutatások egy-egy feladat kapcsán. Végül egy tréning sor születését írom le, hogyan formálódik meg többek inspirációjára egy komplett feladatsor. S bár korábban azt írtam, hogy nem egy elméleti okfejtés, mégis szükségünk lehet némi fogalmi tisztázásra. Mit is értünk, azon a sokat emlegetett kifejezésen, hogy improvizáció?